

יִשְׁכַּר זָבֵב רֹאקֵה

קְרִית בֵּיטְלָא

יְרוּשָׁלַיִם ת"ז

בס"ד, שלחי חודש שמרבים בו בשמחה תש"פ

אחי ורעי היקרים, אנשי שלומנו החביבים, כל או"א בשמו הטוב יבורך.

הנני גדרש לאשר נשאלתי, כאשר נמצאים אנו כעת בתקופה של חוסר וודאות, לנוכח המחלה המדבקת ההולכת ומתפשטת בכל רחבי תבל - השי"ת ישמרנו ויצילנו מכל נגע ומחלה, ושלא יישמע עוד ח"ו שום שוד ושבר כלל בבתי כל ישראל - ורבים הפצים לדעת מזה ה"א שואל מאתנו לעת הזאת, על כן הננו בזה בשורות אחדות מפי ספרים וסופרים כדלהלן.

הן ידוע מדברי חז"ל (עי' פסחים ק"ז, א), כי אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה של מצוה, ולכן לעת הזאת החובה מוטלת על כל אחד ואחד להרבות בעבודת השי"ת מתוך שמחה, וכל שכן, להתרחק ממידת העצבות ומרה שחורה רח"ל, כי העצבות והמרה שחורה הן אם כל החולאים ה' ירחם, רק לקיים את מאמר הכתוב (תהלים ק, ב ג): "עבדו את ה' בשמחה בואו לפניו ברננה", כי אז זוכים: "דעו כי ה' הוא אלקים הוא עשנו ולו אנחנו" וגו', וממילא זוכים להמתקת הדינים ולהינצל מכל צרה וצוקה נגע ומחלה בעו"ה, וכמו שמבואר באריכות בספה"ק בשם הבעש"ט הק' זי"ע, שברגע שהאדם יודע ומכיר בעת צרה כי "אכן אתה קל מסתתר", שוב "אין זה הסתרה" ו"נתפרדו כל פועלי און".

ובספה"ק "נועם אלימלך" (פר' וארא ד"ה או יאמר) כתב: "זהכלל בזה הוא כך, כשרוצים להכניע הקליפה, צריך להיות האדם בשמחה, כי כשהוא שמח אין שם עצבות ותוגה, כשזה קם זה נופל".

וכן כתב הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע בספרו "קדושת לוי" (פר' ויצא ד"ה וירא והנה באר): "שהנה ידוע, שהשי"ת משתוקק תמיד להשפיע טובות על עמו ישראל, אך כביכול הסטרא אחרא מעכב נביעות שפע, רק בזמן שישראל מתעוררים בשמחה, אז זאת השמחה רוחה את החיצונים מלהמניע השפע מלהשפיע, ואז השי"ת ברוב רחמיו וחסדיו משפיע שפע ברכה על עמו ישראל".

וכן כתב בספה"ק "דברי אמת" להרה"ק מלובלין זי"ע (פר' תרומה ד"ה לראש הפרשה): "ובאמת בהמתקת הדין בא שמחה, וכן בשמחת הבורא ב"ה נמתק הדין".

והדבר מבואר בספה"ק בהרחבה, שכל החולאים והפגעים באים כשמדת הדין מתוחה מחמת איזה קלקול בצנורות השפע, והעצה לכך היא כאמור לעיל, להרבות באתערותא דלתתא בעבודת השי"ת ובתורה ובתפלה בשמחה ובטוב לבב, ועל ידי זה נזכה שהקב"ה ישפיע עלינו באתערותא דלעילא שפע טוב של חסדים מגולים ונוכח להינצל ולהישמר מכל מרעין בישון.

וביותר צריך להזהיר בימים הללו כשהילדים מצויים בבית, שחובה מוטלת על כל הזורים להתאזר ביותר במידת הסבלנות ובמידת השמחה, וכמו שכתב בספר הקדמון "אורך ימים" להגה"ק רבי שמואל בנבנשתי זי"ע והביאו בספרו בעל "שבט מוסר" (פרק יז): "ודע, באמת בכל מקום שיש שם רוגז וכעס, שם המזיקין מוכנים להזיק, השי"ת יצילנו מכל רע, ובפרט בזמן המגפה שאז מצויין הרבה מזיקין, והמכה הבאה בכעס (דהיינו, מי שמכה את ילדיו בכעס), מכת המגפה מתדבקת עם המכה ההיא, ועיני ראו זה ולא זר".

והעצה להיות בשמחה היא, על ידי התבוננות בגדלות הבורא ית"ש שהוא "עשה ועושה ויעשה לכל המעשים", ושהיראה החיצונית לא באה כי אם לעורר את היראה הפנימית מלפניו ית"ש, ולזכור באמת ובידיעת המוח והלב ש"אין עוד מלבדו", ולהתחזק באמונת איתן בצור כל העולמים ובמידת הביטחון בו ית"ש, ולזכור תמיד כי כל דבר בעולם הזה נעשה בהשגחה פרטית ממש, "והוא נסי ומנוס לי מנת כוסי ביום אקרא... ה' לי ולא אירא", וכאשר יתנהג האדם כך, שוב אין שום מקום לדאגה ולחרדה כלל.

ואבקש מאוד מכל אחד ואחד, להתחזק מאוד בלימוד התורה ובתפלה, וכן להרבות במעשי צדקה וחסד, ובפרט לקיים מצוות "והחזקת בו" לאלו אשר מטה ידם בימים הללו ואין ידם משגת בעד צרכי מחייתם ולצרכי החג, לתמוך בהם ביד רחבה וברוח נדיבה; ולומר בכל יום ובכל תפלה "למנצח בנגינות" לפני "אלקי נצור" כמ"ש בכף החיים (סי' קכ"א סק"ז) בשם האריז"ל זי"ע.

ובעמדנו על מפתנו של חודש ניסן הבעל"ט, שבו צירוף ההוי"ה יוצא מן הפסוק: "ישמחו השמים ותגל הארץ", והוא חודש של רחמים פשוטים, "החודש אשר ישועות בו מקיפות", הנני בזה לברך אתכם, שתזכו כולכם לבריאות הגוף והנפש וחיוק הכוחות לאורך ימים ושנים טובות, ולרפואה שלמה לכל החולים במהרה בתושחי, ולפרנסות בריוות ובניקל בלי שום מחסור ח"ו, ולגדל את יוצ"ח בנחת לתורה ויראת שמים ולחופה ולמעש"ט, ולחג את חג המצות בכשרות ובדיקות, מתוך הרחבת הדעת ושלוות הנפש, בשמחה וטוב לבב מרוב כל אנס"ו.

הי"ד ב"א י"ג כ"א/צ"ב ס"א/ב"ה ה"י י"ג/ב"ה